

האם אי השוויון באמת ירד?

ממדי אי השוויון בהכנסות משקי הבית בישראל
לאחר תיקון ההכנסה מהון

מירי אנדבלד סבג ומקס גרובמן

אוגוסט 2026

תקציר

הכנסות מהון נוטות להימדד בחסר בסקרי משקי בית, תופעה המתועדת בספרות המחקרית ואינה ייחודית לישראל. מכיוון שהכנסות אלה מרוכזות בעיקר בקרב משקי בית בעלי הכנסות גבוהות, מדידתן החלקית עשויה להטות כלפי מטה את אומדן אי השוויון. מסמך זה מציג סימולציה לחישוב אי השוויון בהכנסות בישראל בשנים 2015-2021, שבה הותאם מחדש רכיב ההכנסה מהון בסקרי משקי הבית של הלמ"ס על בסיס נתונים מנהליים של רשות המסים.

סימולציה כזו לגבי השנים 2015 עד 2021 מעלה כי הממצא הידוע למדי לפיו אי השוויון בישראל ירד בשנים האחרונות, מבוסס על נתונים מוטים כלפי מטה של ההכנסה מהון בסקרים. בפועל, לא רק שאי השוויון לפי מדד ג'יני לא ירד, הוא אף עלה בשנים אלו. הפער בין מדד ג'יני כפי שנמדד עד כה לפי סקרי הלמ"ס, לבין מדד ג'יני המביא בחשבון קירוב להכנסות ממשיות מהון במשקי הבית בישראל, משתנה לפי השנה הנבדקת אך מגיע עד לכדי 11% בשנת 2021.

תוכן עניינים

4	1. מבוא וסקירת ספרות
7	הפער במדידת ההון בישראל
9	2. שיטת החישוב
9	תיאור החישוב
10	מגבלות
12	3. ממצאים
16	נספח: נתונים מנהליים להכנסות מהון (רשות המסים)

מבוא וסקירת ספרות

מדידת ממדי העוני ואי השוויון נעשית על פי סקרים של משקי בית (הוצאות והכנסות) של הלמ"ס ובשנים האחרונות גם על פי הנתונים המנהליים הקיימים בביטוח הלאומי. מדד מקובל למדידת אי-שוויון בהכנסות הוא מדד ג'יני. המדד נע בין 0 ל-1 כאשר ערך 0 מבטא שוויון מוחלט והערך 1 מבטא אי-שוויון מוחלט. בישראל, חישוב מדד ג'יני לאי השוויון בהכנסות מתבסס על מקורות מידע אלה המכילים פירוט של הכנסות משקי בית או פרטים.¹

עם זאת, הן בסקרים של הלמ"ס על הכנסות והן בנתונים המנהליים של הביטוח הלאומי – המשמשים לחישוב ממדי העוני ואי השוויון בהכנסות – קיימת הטיה כלפי מטה במרכיב ההכנסה מהון. מצב זה אינו ייחודי לישראל. הטיה כלפי מטה במדידת הכנסות מהון בסקרי משקי בית תועדה בהרחבה בספרות הכלכלית. כבר במחקריהם המוקדמים של אטקינסון ופיקטי, שהתבססו על סדרות ארוכות של נתוני מס, הוצג פער עקבי בין אומדני אי-השוויון הנגזרים מנתוני מס לבין אומדנים המבוססים על סקרי משקי בית, במיוחד ביחס לחלקם של העשירון העליון והמאון העליון בהכנסה.² פער זה יוחס, בין היתר, ליכולת המוגבלת של סקרים ללכוד הכנסות גבוהות ולהקיף סוגים שונים של הכנסות מהון באופן מלא.

מחקרי המשך של סאז, זוקמן ופיקטי, שעסקו בהתפלגות ההכנסה הלאומית בארצות הברית, שילבו נתוני מיסוי, סקרים וחשבונות לאומיים במטרה להתאים בין התפלגות ההכנסות האישיות להכנסה הלאומית הכוללת.³ מחקרים אלה מראים כי חלק ניכר מן ההבדלים בין מקורות הנתונים נובע מהטיפול בהכנסות מהון, לרבות רווחים תאגידיים

¹ ראו פירוט בהמשך.

² Atkinson and Piketty (2007). *Top Incomes over the Twentieth Century*.

³ Piketty, et al. (2018). *Distributional National Accounts: Methods and Estimates for the United States*.

שלא חולקו ורווחי הון שאינם מדווחים במלואם בסקרים. הכללת רכיבים אלה מעלה את חלקו של העשירון העליון בהכנסה ביחס לאומדן המבוסס על הדיווחים בסקר בלבד.

הדפוס דומה גם במדינות מפותחות אחרות. מחקר שהשווה בין נתוני הכנסות שמבוססים על סקרים לנתונים מנהליים מבוססי דיווחי מס, מצא כי גם בגרמניה וצרפת קיימת הערכת חסר בסקרים להכנסות העשירים, בדגש על המאון העליון (אם כי בהיקפים מצומצמים יותר ביחס לארה"ב).⁴ בחינה פרטנית של הנתונים האמריקנים מצביעה על כך שהפער בהערכות נובע ברובו מהבדלים בהערכת היקף ההכנסות מהון (כמו ריבית, דיבידנדים ודמי שכירות) ומעסקים פרטיים (שאינם תאגידים). ישנן מספר סיבות המסבירות את הפערים בין סקרים לנתונים מנהליים בנוגע להכנסה מהון:⁵

ראשית, קיים תת-כיסוי של משקי בית עתירי הכנסה במדגמי סקר. מכיוון שאוכלוסיית העשירים מצומצמת יחסית, הסיכוי שהסקרים יכללו באופן מייצג את משקי הבית בעלי ההכנסה הגבוהה קטן יותר ביחס למשק הבית הממוצע. תופעה זו יוצרת הטיה כבר בשלב הדגימה, עוד לפני שלב ביצוע הסקר עצמו, משום שהיא מפחיתה את הייצוג של הקצה העליון של התפלגות ההכנסות. ככל שאי השוויון באוכלוסייה הכללית גבוה יותר, כך בעיה זו מחמירה, שכן חלק ניכר מההכנסות במשק מרוכז בידי מספר קטן של משקי בית עשירים מאוד.

שנית, גם כאשר הסקר מכוון לדגום את משקי הבית העשירים, עולים קשיים בהשלמת הדגימה בפועל. הקושי הראשוני עלול לנבוע מקשיי גישה לבתים ב"קהילות מגודרות" (Gated communities), שמכילות שיעור גבוה של משקי בית בעלי הכנסה גבוהה. אך

⁴ Yonzan, et al. (2022). *Drawing a Line: Comparing the Estimation of Top Incomes between Tax Data and Household Survey Data*.

⁵ להרחבה, ראו:

Lustig and Vigorito (2025). *Including the Rich in Income Inequality Measures: An Assessment of Correction Approaches*.

גם כאשר הסוקרים מצליחים ליצור קשר, מסתבר כי שיעורי ההשבה של העשירים נמוכים יותר מהממוצע – ככל שההכנסה גבוהה יותר כך שיעורי ההשבה יורדים.⁶

שלישית, במקרה בו הסקר מתבצע בפועל, ההסתברות לאי-דיווח או לדיווח חסר בסעיפי ההכנסות, לעיתים בשל חוסר ידע של הנשאלים עצמם מבחינת היקף וסוג ההכנסות, עולה עם הכנסת משק הבית. השוואה פרטנית מול נתוני מיסוי מנהליים מעלה כי הפערים עשויים להיות ניכרים. לדוגמה, באורוגוואי נמצא כי בקרב המאון העליון, ההכנסה שדווחה בסקרי ההכנסות הייתה נמוכה ב-60% מההכנסה שנרשמה עבור אותם פרטים בנתוני המיסוי המנהליים.⁷ נראה כי ההסבר לכך נעוץ, בין השאר, באופי השונה של מקורות ההכנסה: הכנסות מהון מורכבות יותר למעקב ולדיווח, בהשוואה להכנסות מעבודה שמתקבלות באופן סדיר ושיטתי יותר.

רביעית, עיבוד הסקר בשלבים הסופיים, לאחר קבלת תוצאות השאלונים, עשוי גם הוא לעוות את תמונת ההכנסות. במקרה של הופעת נתונים חריגים (outliers), ייתכן כי בשלב טיוב המידע יוסרו דיווחי הכנסה יוצאי דופן, גם אם הם משקפים את המציאות נאמנה. פרקטיקה זו מאפשרת לשמור על איכות גבוהה יותר של תוצאות הסקר עבור רוב האוכלוסייה, אך במצב של אי-שוויון גבוה, היא עשויה למחוק חלק חשוב מהכנסת העשירים.

חמישית, סוגי ההכנסות מהון שנמדדות בסקרי הכנסות, לעומת אלו המופיעים בנתונים המנהליים, אינם חופפים בהכרח. בישראל,⁸ כמו גם במדינות אחרות,⁹ הסקרים מכסים הכנסות הון "פירותיות" בלבד, כגון דיבידנדים, ריבית ודמי שכירות. לעומת זאת, רווחי הון ממומשים, למשל ממכירת נכסים פיננסיים או נדל"ניים, לא נרשמים כחלק

⁶ שיעורי השבה נמוכים יכולים להופיע גם בתחתית סולם ההכנסות, אך החל מרמה מסוימת של הכנסה טיפוסית, התופעה מתאפיינת בייצוג יתר למשקי בית עשירים.

⁷ Flachaire, et al. (2023). *Underreporting of top incomes and inequality: a comparison of correction methods using simulations and linked survey and tax data.*

⁸ רז-דרור, עופר (2024). *הכנסות מהון בישראל, 2013-21*. רשות המסים.

⁹ Garbinti et al. (2017). *Income Inequality in France: Evidence from Distributional National Accounts (DINA).*

מההכנסה של משקי הבית בסקר. מכיוון שחלק הולך וגדל מההכנסה מהון מגיע מרווחי הון, הפער בין נתונים מנהליים הכוללים רכיב זה לבין נתוני הסקרים צפוי לגדול.

לבסוף, גם נתונים מנהליים אינם משקפים בהכרח את כלל ההכנסות מהון. החזקת נכסים פיננסיים מחוץ לתחום השיפוט של רשויות המיסוי במדינות שונות, עלולה להביא להערכת חסר של הכנסות ועושר בנתוני מיסוי רשמיים.¹⁰ למרות מגבלה זו, בהשוואה לסקרי משקי בית, נתוני מס מספקים בדרך כלל כיסוי רחב יותר של הכנסות הון החייבות בדיווח, ובפרט של התפלגות ההכנסות הגבוהות.

מכלול הממצאים בספרות האמפירית מצביע על כך שההבדלים בין סקרים לנתונים מנהליים נובעים משילוב של תתי-כיסוי, תת-דיווח והבדלים בהגדרה ובהכללה של סוגי הכנסות הון שונים. גורמים אלה משפיעים במיוחד על מדידת הכנסות מהון ועל אומדן חלקם של העשירון העליון בהכנסה הכוללת. לפיכך, שילוב עקבי בין מקורות מידע מהווה תנאי הכרחי להערכת אי השוויון בהכנסות באופן המשקף את כלל רכיבי ההכנסה במשק.

הפער במדידת ההון בישראל

לאחרונה פורסם מידע חדש וחשוב על ההכנסה מהון בחלוקה לפי עשירונים באוכלוסייה, המתבסס על נתונים מנהליים. על פי הדוח האחרון של רשות המסים,¹¹ סך ההכנסות מהון בשנת 2022 היה גבוה ב-100 מיליארד ש"ח מסך ההכנסות מהון המופיעות בנתוני הלמ"ס. כמו כן, ההכנסה מהון **ליחיד/ה** בעשירון העליון, לפי רשות המסים, עמדה על כ-24 אלף ש"ח בחישוב חודשי; בעוד ההכנסה החודשית מהון **למשק בית** בעשירון העליון, לפי הלמ"ס, הסתכמה ב-5.2 אלף ש"ח בלבד. יצוין כי השוואה זו אינה סימטרית, שכן הנתון הראשון מוצג ברמת היחיד והשני ברמת משק הבית. מאחר

¹⁰ Alstadsæter, et al. (2017). *Who Owns the Wealth in Tax Havens? Macro Evidence and Implications for Global Inequality*.

¹¹ רשות המסים (2025). *סקירת הכנסות תושבי ישראל* (נובמבר 2025).

שמשק בית עשוי לכלול יותר מפרט אחד, הפער בין שני הנתונים מחזק את האפשרות להערכת חסר ניכרת של הכנסות מהון בסקרי הלמ"ס.¹²

כמו כן, דוח ממדי העוני ואי השוויון בהכנסות של הביטוח הלאומי לשנת 2024, הכולל גם אומדן ראשוני לשנת 2025,¹³ מציג עלייה במדד ג'יני של ההכנסה הכלכלית וההכנסה הפנויה לאותה השנה – וזאת לראשונה לאחר כמה שנים של ירידה באי השוויון הנמדד. ייתכן שבעזרת מדידה מדויקת יותר של הכנסות מהון בסקרי משקי הבית של הלמ"ס, שעליהם נשען רכיב ההון בחישובי הביטוח הלאומי, ממצא זה היה מופיע כחלק ממגמה מתמשכת של עלייה באי השוויון בהכנסות.

מטרת המסמך הנוכחי היא לבחון כיצד מדדי אי השוויון משתנים כאשר מוסיפים לחישוב אומדן רחב יותר של הכנסות מהון, המבוסס על נתוני רשות המסים. לשם כך נערכה סימולציה על נתוני סקרי ההכנסות של הלמ"ס. הפרק הבא מתאר את אופן החישוב, ולאחריו מובאים הממצאים העיקריים.¹⁴

¹² הכנסה למשק בית אמורה להיות גבוהה יותר מהכנסה לפרטים, שכן משק בית כולל לפחות פרט אחד, ולרוב הוא כולל לפחות שני מבוגרים.

¹³ ראו קסיר, מלול, שורק ופלאם (2025). *דוח ממדי העוני והאי-שוויון בהכנסות – 2024 ואומדן ראשוני ל-2025*. הביטוח הלאומי.

¹⁴ לצורך ניתוח זה השתמשנו בנתוני הכנסות מהון המופיעים בפרסום של חטיבת תכנון וכלכלה ברשות המסים:

רז-דרור (2024). *הכנסות מהון בישראל, 2013-21*. רשות המסים.
אנו מודים לד"ר עופר רז-דרור על סיועו בהנגשת הנתונים.

שיטת החישוב

נתוני סקרי ההוצאות של הלמ"ס כוללים הכנסות ממגוון מקורות: עבודה, קצבאות, תמיכות אחרות, פנסיה וגמל והכנסה מהון. נוסף על כך, הסקרים כוללים נתוני הוצאות ומאפיינים סוציו-דמוגרפיים של משקי הבית. בכל שנה כולל הסקר מדגם של כמה אלפי משקי בית, והוא משמש חוקרים וקובעי מדיניות לניתוח חלוקת הכנסות, רמת חיים, עוני ועדכון סל מדד המחירים לצרכן.

בשל ההטיה הידועה במדידת הכנסות מהון בסקרי משקי בית, נערכה התאמה של רכיב ההכנסה מהון בסקרי הלמ"ס לנתוני רשות המסים. התאמה זו, המכונה קליברציה, נועדה לקרב את נתוני הסקר לאומדן הרחב יותר העולה מן הנתונים המנהליים. במסגרת הסימולציה חושבה מחדש ההכנסה מהון של משקי הבית, ולאחר מכן חושבו מחדש ההכנסה ברוטו לנפש תקנית ומדד ג'יני. הסימולציה הופעלה על נתוני סקרי ההוצאות של הלמ"ס בין השנים 2015-2021.

תיאור החישוב

1. חישוב מקדם ההון: לכל שנה חושב מקדם הון אחיד. המקדם חושב על ידי השוואה בין סך ההכנסות מהון שנמדדו בסקר הלמ"ס לבין סך ההכנסות מהון לפי נתוני רשות המסים, לאחר המרה לבסיס חודשי. המקדם מבטא פי כמה יש להגדיל את רכיב ההכנסה מהון בסקר, כדי שסך ההכנסות מהון יתאים לנתוני רשות המסים.
2. התאמת הכנסת ההון של משקי הבית: מקדם ההון האחיד הוחל על הכנסת ההון של כל משק בית בסקר. כלומר, הכנסת ההון של כל משק בית הוכפלה באותו מקדם שנתי. מכיוון שהכנסות מהון גבוהות יותר מלכתחילה בקרב משקי בית בעשירונים העליונים, אותו מקדם יוצר אצלם תוספת גדולה יותר בשקלים. בעשירונים הנמוכים, שבהם הכנסת ההון המקורית נמוכה מאוד, התוספת בשקלים מתונה יותר.
3. שמירה על התפלגות ההון בסקר: הסימולציה אינה משנה את ההתפלגות היחסית של הכנסות ההון בין משקי הבית כפי שהיא מופיעה בסקר הלמ"ס. היא מגדילה את רכיב

ההכנסה מהון לפי אותו מקדם, כך שסך ההכנסות מהון בסקר המותאם ישתווה לסך ההכנסות מהון לפי נתוני רשות המסים.

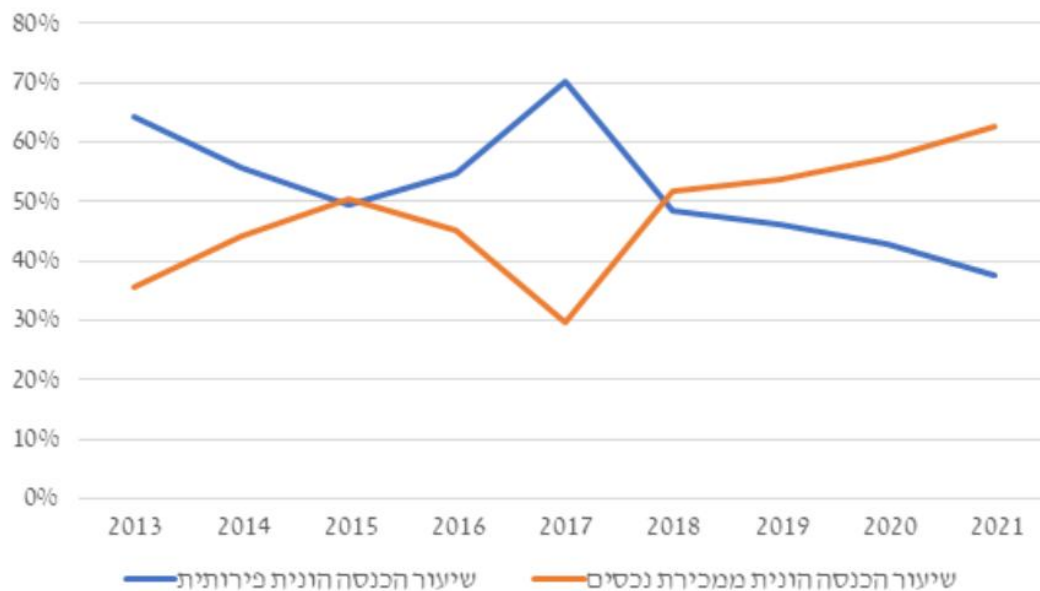
4. חישוב הכנסה ברוטו מותאמת: לאחר התאמת רכיב ההכנסה מהון, חושבה לכל משק בית הכנסה ברוטו מתוקנת. החישוב נעשה על ידי החסרת הכנסת ההון המקורית שדווחה בסקר, והוספת הכנסת ההון המותאמת, מחולקת במספר הנפשות התקניות.
5. חישוב מדד ג'יני: לבסוף חושב מדד ג'יני לאי השוויון בהכנסה ברוטו לנפש תקנית. החישוב נעשה פעמיים: פעם אחת לפי ההכנסה המקורית בסקר, ופעם שנייה לפי ההכנסה לאחר התאמת רכיב ההכנסה מהון.

מגבלות

הניתוח מתבסס על התפלגות ההכנסות מהון כפי שהיא מופיעה בסקרי הלמ"ס כקו בסיס, ועליה נערך התיקון לפי נתוני רשות המסים. לכן, גם לאחר התיקון, אין ערובה לכך כי אותה התפלגות הכנסות מהון משקפת במדויק את התפלגות ההכנסות מהון בפועל בקרב משקי הבית באוכלוסייה. במקרה של סטיות גדולות בהתפלגות ההכנסות מהון בסקר, ביחס להתפלגות הממשית בקרב האוכלוסייה, גם הגדלת נתוני הבסיס לפי נתוני רשות המסים, אינה יכולה לתקן במדויק את התפלגות ההכנסות.

זאת ועוד, נתוני סקר הוצאות של הלמ"ס כוללים רק הכנסות הון "פירותיות" (כמו דיבידנדים, ריבית ודמי שכירות), אך אינם כוללים רווחי הון ממומשים (כלומר, הכנסות הנובעות ממכירת נכסים פיננסיים או נדל"ניים). כפי שמדגים תרשים 1, לאורך התקופה 2013-2021, הכנסות המאון העליון בישראל התבססו במידה גוברת על רווחי הון ממומשים. מכיוון שמדובר בהכנסות שחשיבותן גבוהה במיוחד עבור משקי בית בעלי הכנסות גבוהות, ניתן לשער כי השמטתן מסקרי הלמ"ס ממתנת את התפלגות אי השוויון המתקבלת. כך שהניתוח הנוכחי המתבסס על התפלגות ההכנסה מהון בסקר, מציג ככל הנראה תמונה שמרנית ביחס למציאות.

תרשים 1: התפלגות סוגי הכנסות הוניות במאון העליון, 2013-2021

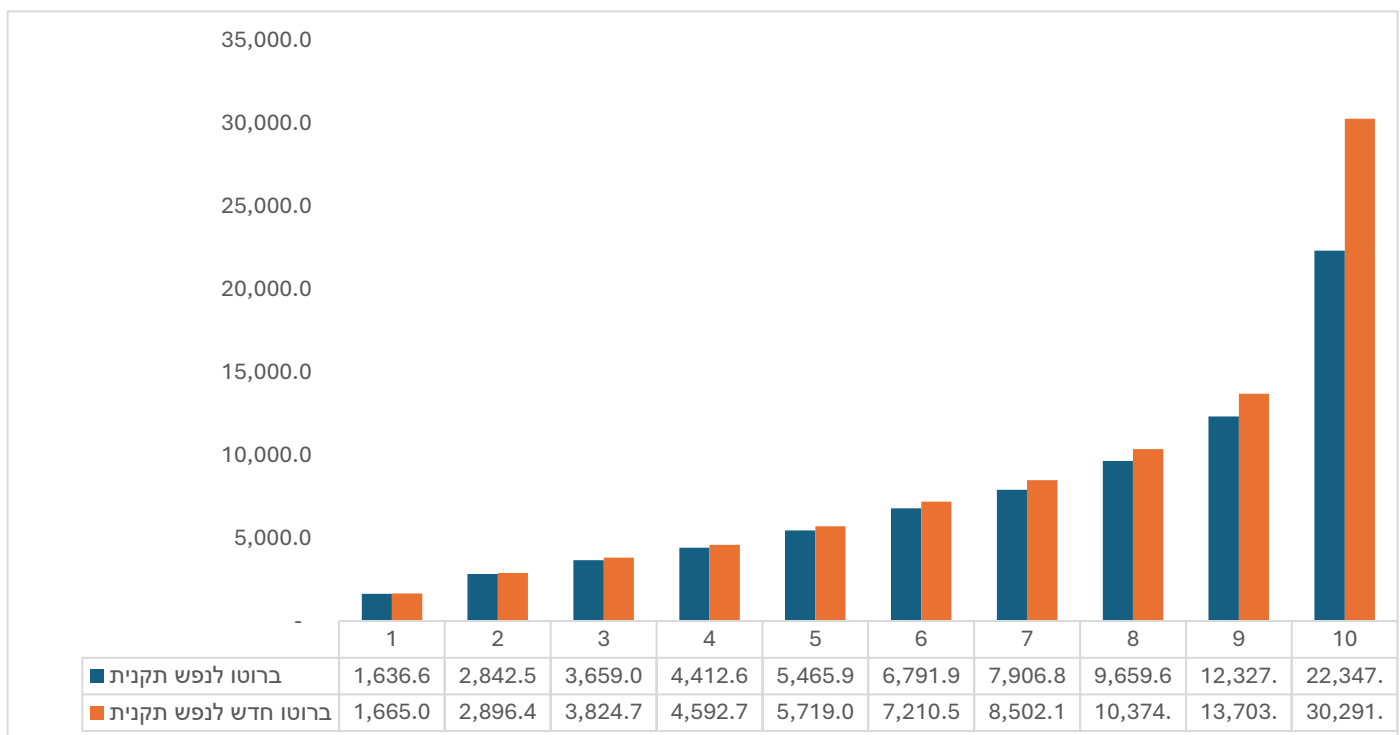
מקור: רז-דרור וכהן (2024). ה-1%, 2013-2021. רשות המסים.

בנוסף, נתוני ההכנסות מהון של רשות המסים, למרות השיפור בהיקפם ודיוקם, אינם כוללים את כל ההכנסות מהון. הם אינם כוללים הכנסות משבח בדירה יחידה הפטורה ממס, הכנסות משכר דירה פטור ממס והכנסות הוניות של שכירים שאינם מגישים דו"ח שנתי.

תרשים 2 להלן מציג את ההכנסה הממוצעת ברוטו בש"ח לנפש תקנית לפי עשירונים בשנת 2021, פעם אחת לפי נתוני הסקר המקוריים, ופעם אחת לאחר הפעלת הסימולציה המביאה בחשבון אומדן רחב יותר של הכנסות מהון על בסיס נתוני רשות המסים.

התרשים מראה כי השינוי העיקרי מתרחש בעשירון העליון, שם גדלה ההכנסה לאחר התיקון ב-36%. עלייה מתונה יותר נרשמה גם בעשירונים 7-9, בעוד שבעשירונים הנמוכים ההבדל הולך ופוחת בין שתי צורות החישוב.

תרשים 2: הכנסה ברוטו לנפש תקנית לפי עשירונים, לפני ואחרי התאמת רכיב ההכנסה מהון. שנת 2021, בש"ח לחודש

מקור: עיבוד של מרכז אדוה מתוך הלמ"ס (2024). סקר הוצאות והכנסות משק הבית 2021; רז-דרור (2024). הכנסות מהון בישראל, 2013-21. רשות המסים.

לוח 1 מראה כי התאמת רכיב ההכנסה מהון מעלה את פערי ההכנסה בין העשירונים, ובייחוד את היחס בין העשירון העליון לעשירון התחתון (יחס 90/10), שגדל מפי 13.7

לפי 18.2. גם היחס בין העשירון העליון לחציון (90/50), המבטא את הפער בין בעלי ההכנסות הגבוהות ביחס למעמד הביניים, גדל ב-29% (מפי 4.1 לפי 5.3). לעומת זאת, יחס 50/10, המבטא את הפער בין החציון לעשירון התחתון, כמעט לא השתנה. ממצא זה מצביע על כך שעיקר השפעת ההתאמה מרוכזת בקצה העליון של התפלגות ההכנסות.

לוח 1: הכנסה חודשית ברוטו לנפש תקנית בש"ח ויחסי הכנסות בין עשירונים, לפני ואחרי התאמת רכיב ההכנסה מהון, 2021

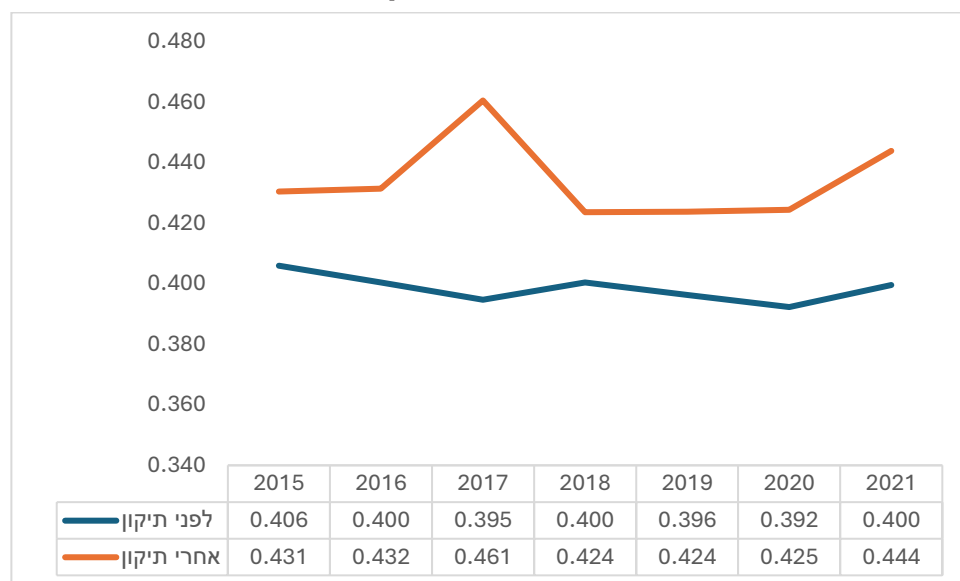
עשירון	ברוטו לנפש תקנית	ברוטו חדש לנפש תקנית
1	1636.6	1665.0
2	2842.5	2896.4
3	3659.0	3824.7
4	4412.6	4592.7
5	5465.9	5719.0
6	6791.9	7210.5
7	7906.8	8502.1
8	9659.6	10374.7
9	12327.8	13703.2
10	22347.5	30291.2
יחסי הכנסות בין העשירונים		
90/50	4.1	5.3
50/10	3.3	3.4
90/10	13.7	18.2

מקורות: ראו תרשים 2.

חישוב מדד ג'יני של ההכנסה ברוטו לנפש תקנית לשנים 2015 ו-2021 (תרשים 3) מצביע על הטיה כלפי מטה במדד המחושב לפי נתוני הסקר המקוריים. לאחר התאמת רכיב ההכנסה מהון לנתוני רשות המסים, המדד גבוה יותר בכל שנות הניתוח. הפער בין המדד המקורי למדד לאחר ההתאמה עמד על כ-6% בשנת 2015, ועלה ל-11% בשנת 2021.

זאת ועוד, לפי נתוני הסקר המקוריים, מדד ג'יני ירד מעט בין 2015 ל-2021 (מ-0.406 ל-0.400). לאחר התאמת רכיב ההכנסה מהון, המדד **עלה** מ-0.431 ל-0.444. כלומר, ההתאמה משנה את המגמה: מירידה קלה באי השוויון לעלייה במדד ג'יני לאורך התקופה.

תרשים 3: מדדי ג'יני לאי שוויון בהכנסה ברוטו לנפש תקנית, לפני ואחרי התאמת רכיב ההכנסה מהון, 2015-2021

מקורות: ראו תרשים 2.

לוח 2 מציג שינוי מהותי בתמונת אי השוויון בין 2015 ל-2021. לפי נתוני הסקר המקוריים, מדד ג'יני של ההכנסה ברוטו לנפש תקנית ירד מ-0.4060 בשנת 2015 ל-0.3996 בשנת 2021, ירידה של 1.6%. לאחר התאמת רכיב ההכנסה מהון, מתקבלת תמונה הפוכה: מדד ג'יני עלה מ-0.4305 בשנת 2015 ל-0.4440 בשנת 2021, עלייה של 3.1%.

לוח 2: מדד ג'יני של ההכנסה ברוטו לנפש תקנית, 2015 ו-2021

השינוי	2021	2015	מדד ג'יני של ההכנסה ברוטו לנפש תקנית
-1.6%	0.3996	0.4060	לפני תיקון ההכנסה מהון
3.1%	0.4440	0.4305	אחרי תיקון ההכנסה מהון
	11.1%	6.0%	ההבדל בין ג'יני קיים לג'יני מתוקן בכל שנה

מקורות: ראו תרשים 2.

כלומר, בעוד שלפני תיקון המדד בהתאם להכנסות הממשיות מהון הייתה לכאורה ירידה של 1.6% בין שתי השנים, אילו היו ללמ"ס נתונים קרובים יותר למציאות לגבי ההכנסה מהון, מדד ג'יני לא רק שלא היה יורד, אלא היה עולה בכ-3% בין 2015 ל-2021. משמעות הממצאים הללו היא שהירידה לכאורה באי השוויון בישראל, כפי שהיא נמדדת לפי נתוני הסקר המקוריים, למעשה לא הייתה קיימת. לאחר התאמת רכיב ההכנסה מהון מתקבלת תמונה של עלייה באי השוויון, שמקורה המרכזי הוא בהכנסה מהון – רכיב הכנסה מוטה כלפי מטה בדיווחים של סקרי משקי הבית.

נספח: נתונים מנהליים להכנסות מהון (רשות המסים)

שנה	מספר משקי בית בעלי הכנסה הונית (אלפים)	סך הכנסה הונית (מיליארדי ₪)	הכנסה הונית שנתית ממוצעת למשק בית (אלפי ₪)	הכנסה חציונית שנתית למשק בית (אלפי ₪)
2013	255.8	52.7	206.1	18.4
2014	261.7	67.9	259.5	24.4
2015	251.0	69.4	276.5	30.8
2016	278.6	79.5	285.3	45.4
2017	298.9	151.1	505.6	54.3
2018	301.4	79.1	262.5	51.3
2019	311.1	86.3	277.4	52.1
2020	313.4	94.7	302.1	54.8
2021	311.9	123.6	396.4	60.0
ממוצע שנתי	287.1	89.4	307.9	43.5

מקור: רז-דרור (2024). הכנסות מהון בישראל, 2013-21. רשות המסים.